

[Justitsministeren.]

Bestemmelser, er det overladt Sognefogeden at føre Tilsyn, og han faar 1 Kr. om Aaret for hver anmeldt Hund.

Fritaget for Afgiften er ifølge § 5 for det første altsaa Hunde under 4 Maaneder, Hunde, der bestandigt, naar de ikke er forspændt som Trækdyr, holdes indelukkede paa en afspærret Plads, erhvervsmæssig opdrættede Hunde, der forbliver i Opdrætterens Besiddelse, indtil de er 6 Maaneder, Hunde, der er dresseret til Førerhunde for blinde, samt Hunde, der er dresseret til Rottejagt, og som besiddes af Personer, der ernærer sig ved Udryddelse af Rotter. Alle disse Kategorier er afgiftsfri, og Kommunalbestyrelsen kan efter Ansøgning indrømme Nedsættelse af eller Fritagelse for Afgiften, hvor Omstændighederne taler derfor; her er særlig tænkt paa blinde, døve og enligstillede gamle Personer.

De følgende Bestemmelser er ikke af større Interesse. Jeg kommer saa til Bestemmelsen i § 10, som der har været megen Diskussion om. I § 10 staar der:

„I Byer og Omraader med bymæssig Bebyggelse er det forbudt at lade Hunde færdes paa Gader, Veje, Stier eller Pladser, der er aabne for almindelig Færdsel, uden at de enten føres i Baand eller er i Følge med en Person, som har fuldt Herredømme over dem.“

Hvis en Hund træffes uden for disse Omstændigheder, lader Politiet den optage og underretter Besidderen; hvis den ikke bærer Hundetegn, fremlyses den. Hvis Besidderen ikke inden 3 Døgn indløser den ved at betale Udgifterne, lader Politiet den dræbe; skønner Politiet, at Fremlysning af en Hund, som ikke bærer Hundetegn, overstiger dens Værdi, kan det efter Udløbet af Fristen paa 3 Døgn dræbe den uden Fremlysning.

I Stk. 2 findes der saa en Bestemmelse, hvorefter man i Politivedtægten kan kræve for vedkommende Kommune, at Hunde paa de i Stk. 1 nævnte Steder altid skal føres i Baand, ligesom det af Færdselshensyn kan bestemmes, at Hovedregelen ogsaa skal komme til Anvendelse for bestemte Egenheder eller bestemt angivne Veje. Der er naturligvis her særlig tænkt paa Trafikhensyn.

Uden for København, Frederiksberg og Gentofte samt store Købstæder med over 15 000 Indbyggere skal en hel Række af de her nævnte for Vildt og andet farlige Hunde, som angives i Stk. 3, samt enhver større Hund, der efter sin Race eller sin Karakter kan sidestilles med disse farlige Hunde, føres i Baand eller holdes indelukkede eller for-

svarligt bundne i den Tid, da det udendørs Arbejde efter Egnens Skik og Brug er indstillet fra dets Ophør om Aftenen til dets Begyndelse om Morgenen. Det er den Bestemmelse, der netop forlanges fra saa mange Sider paa Landet; os andre kan det være ligegyldigt. Bestemmelsen gælder dog ikke Hunde, der benyttes af Politiet, af Hæren, af Jagtbetjente, af Vagtselskaber, ej heller Jagthunde, der anvendes af Personer, som har fuldt Herredømme over dem, til Jagt inden for den i Jagtloven fastsatte Tid.

Den følgende Bestemmelse i § 10, 4de Stykke, har ogsaa vakt en Del Røre. Den er foranlediget særlig af jagtinteresserede Kredse. Den gaar ud paa, at i Tiden fra 15. April til 15. Juli skal Hunde uden for Byer og Omraader med bymæssig Bebyggelse enten føres i Baand eller være i Følge med en Person, der har fuldt Herredømme over dem. Det er en Bestemmelse, der — som jeg sagde før — er ønsket fra Jagtforeningers Side. En saadan Bestemmelse er ogsaa gældende i Sverige, og man hævder, at der ikke har været nogen væsentlig Opposition imod den. Regelen er jo tænkt som en Beskyttelse af Yngelen af Vildtet. Der er dog i Stk. 5 til § 10 givet Politiet Tilladelse til at fravige visse af disse Bestemmelser for et begrænset Tidsrum. Man kan f. Eks. tænke sig, at der paa mere afsides beliggende Steder paa Landet kan opstaa en panikagtig Stemning paa Grund af Overfald eller andre Forhold, der gør Egnen usikker, og som gør det rimeligt, at Politiet ser bort fra de almindelige Regler.

I § 11, Stk. 1, hedder det, at saafremt Hunde, der af erhvervsmæssige Opdrættere holdes indelukket, forstyrrer de omboendes Ro ved at gå eller tude, kan de forlanges fjernet. § 11, Stk. 2, som jeg er særlig henrykt for, fordi jeg selv har lavet den efter megen Diskussion — og jeg har allerede faaet adskillige Tilkendegivelser af, hvor fortrinlig den er — lyder saaledes:

„Forstyrrer en Hund de omboendes Ro ved gentagen eller vedholdende Gøen eller Tuden, og der indgives Klage derover til Politiet, giver dette Besidderen Paalæg om at holde Hunden indelukket eller, hvis denne Foranstaltning ikke hjælper, eller Hunden allerede holdes indelukket, at lade den fjerne.“

— en Bestemmelse, som i Aarenes Løb vil indbringe en umaadelig mange gode Venner.

§ 12 indeholder en Bestemmelse til Fordel for Lænkehunde — om jeg saa maa sige. Fra konservativ Side i Landstinget blev denne Bestemmelse, ifølge hvilken